

LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND

Nieuwsbrief 19, september 2010

Terug in Zambia

Deze zomervakantie zijn Hans en Marleen, samen met hun kinderen Bart (15), Dorien (14) en Maaïke (11) naar Zambia geweest. Hans en Marleen hebben Bart en Dorien zo'n 14 jaar geleden uit het weeshuis in Ndola geadopteerd. Het was vier jaar geleden dat het gezin voor het laatst in Zambia was. Voor Marleen en Hans was het boeiend om te zien hoe de kinderen de reis naar Zambia ervaren.

Het hele gezin tussen de kinderen in Ndola

Ndola: Speeltuintje groot succes

Eerst werd het weeshuis in Ndola bezocht. Maaïke schrijft over haar ervaringen in Ndola: *“Toen we in Ndola aankwamen werden we vriendelijk begroet door een paar verzorgsters. We gingen naar de kinderen toe die vrolijk aan het spelen waren in de speeltuin. Die was flink uitgebreid in deze vier jaar; er waren meer speeltoestellen gekomen. In het begin stonden de kinderen een beetje raar te kijken. Volgens mij bleef ik het langst raar, omdat ik een beugel heb. De kinderen waren vrolijk en opgewekt met ons aan het*

spelen. Binnen waren ook nog een paar kinderen, die in hun bedje lagen. Er was net en nieuwe baby. Groter toeval bestaat er niet: 4 jaar geleden toen we er waren, was er óók net een nieuwe baby. Die er deze keer trouwens nog was. We zijn 2 dagen in Ndola gebleven. We hebben bijna niks anders gedaan dan met de kindjes spelen. Het was erg gezellig.”

En Bart schrijft in zijn dagboek:

Bart met Chipu

“De kinderen waren eerst verlegen, maar raakten al snel gewend. Ze renden achter me aan en wilden opgepakt worden...Er waren ook kinderen die ik mee wilde nemen. Het kindje dat ik acuut zou adopteren was het meisje “Chipu”. Heel lief en schattig. Eerst zou ze geadopteerd worden door een Zambiaans echtpaar, maar de vrouw werd heel ziek en de deal ging niet door.... De volgende dag gingen we weer naar het weeshuis. Toen we aankwamen hoorden we de kinderen al joelen van: ze zijn er weer! We hebben die dag nog veel plezier met ze gehad.”

Het weeshuis zag er schoon en verzorgd uit. De kinderen vrolijk en gezond. Door alle investeringen is het een mooi gebouw geworden met goede faciliteiten. Ook leuk was om het klaslokaaltje te zien. Helaas waren we in het weekend in Ndola en zagen we het klasje niet aan het werk. De kinderen lieten nog wel even horen wat ze in hun klasje leren. Marleen en Hans hebben met het bestuur van het weeshuis gesproken. Hoewel de communicatie soms moeizaam verloopt, zijn de bestuursleden erg betrokken en actief. Zij hebben er voor

gezorgd dat het weeshuis er nu zo goed uit ziet. Alle verbouwingen hebben ze voor elkaar gekregen, het speeltuintje aan laten leggen en nieuwe meubels en een computer gekocht. Dit soort zaken kost altijd meer tijd en energie dan je je in Nederland voor kunt stellen. Het is een betrokken club mensen die dit naast hun eigen gezin en werk als vrijwilligers doet, samen met de directrice en de verzorgsters van het weeshuis.

Chinsali: maïsmolen en 'Snuitje'

In Chinsali hebben we het terrein gezien waar gewassen verbouwd worden en dieren gehouden worden om te proberen het weeshuis zelfvoorzienend te maken. Er worden maïs, bonen, zonnebloemen en cassave verbouwd. Met geld van de Lions Club Land van Cuijk en Noord Limburg is er een maïsmolen neergezet en een dorsmachine. Dit terrein is ongeveer 6 km buiten het centrum van Chinsali. De mensen die hier in de buurt wonen, moesten altijd naar Chinsali centrum lopen om hun maïs te laten malen. Nu kunnen ze dat dichtbij doen en het weeshuis hoopt hieraan een beetje geld over te houden. In ieder geval kunnen ze hun eigen maïs dorsen en malen.

Daarna gingen we natuurlijk bij het weeshuis kijken.

Maaïke schrijft: *In Chinsali was het toen we kwamen weer heel anders. De kinderen zaten netjes op hun stoeltjes op ons te wachten. De oudste kinderen kwamen naar ons toe om ons een handje te geven. In dat kleine "hoofdkamertje" begonnen we allemaal met een kindje te spelen.*

Weeshuis Chinsali

De volgende dag gingen mijn vader, Bart en ik terug om weer met de kindjes te spelen. We hadden bellenblaas meegenomen en het was een groot succes. Er zijn wel wat verschillen tussen het weeshuis in Ndola en dat in Chinsali. In Chinsali hadden ze bijna niets om mee te spelen en het was een wat kleiner terrein. Het zou leuk zijn als hier ook zo'n speeltuintje kan komen."

Dorien was vooral onder de indruk van de varkens, geiten en koeien in Chinsali. Maar ze was minder blij toen haar en de rest van het gezin een big werd aangeboden "voor de volgende dag op de barbecue." We hebben het omgezet in het "adopter" op afstand van biggetje "Snuitje". Afgesproken is dat Snuitje niet op de BBQ gaat, maar als herinnering blijft aan het bezoek van Bart, Dorien en Maaïke.

Maaïke, Bart en Dorien met Snuitje

Meer foto's van deze reis op onze website.

Stichting 'LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND'
Leonard Roggeveenstraat 49, 6708 SL Wageningen
hetzambiaansekind@planet.nl; www.langlevehetzambiaansekind.nl
bankrekeningnummer: 39 70 72 694